

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce: M.K.**, zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.6.2014 č.j. 1655/DS/14-4 ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.10.2014 č.j. 1655/DS/14-6,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25.6.2014 č.j. 1655/DS/14-4 ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.10.2014 č.j. 1655/DS/14-6 **s e z r u š u j e** a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný j e p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy ze dne 16.4.2014 č.j. 7139/OD-P/12, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že již v odvolání namítal nesprávnost postupu při měření propustnosti skla, ale žalovaný se těmito námitkami odmítl zabývat, proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce tvrdil, že namítal možnost změření nesprávné propustnosti skla v důsledku vzdušné vlhkosti, když za jízdy byla spuštěna ve vozidle klimatizace, tabule okna byla chladnější než okolní vzduch a na povrchu skla docházelo k neustálé kondenzaci. Dále žalobce namítal, že přístroj Pocket Detective je možné kalibrovat bez laboratorní techniky na místě měření, přičemž výrobce zařízení za tímto účelem dodává přípravky pro testování a kalibraci spolu se zařízením. V protokolu o výsledku svědka není o provedení kalibrace nic napsáno, tedy podle žalobce nebyla provedena a není možno zaručit správnost změřených hodnot. Žalobce rovněž namítal, že dokázat kvalitu zařízení Pocket Detective musí zajistit Český metrologický institut, na základě jehož důkladného testování bude měřidlo stanoveno pro měření na území ČR. Rozhodování o vině a trestu na základě měření měřidlem, které nebylo stanoveno, je podle žalobce nepřípustné. Rovněž žalobce namítal, že definice průhlednosti není jednoznačná, když Pocket Detective zkoumá propustnost vlnových délek v rozmezí 520 – 630 nanometrů, přičemž viditelné spektrum je od 360 – 720 nanometrů. Měřený výřez spektra je tmavě zeleným a oranžovým světlem. Proč jsou právě tyto dvě barvy stěžejními k posouzení propustnosti světla? Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu na pozemních komunikacích nehovoří o propouštěných vlnových délkách, proto měření propustnosti v jiném rozmezí neodpovídá smyslu vyhlášky o zjevné propustnosti skel vozidla. Není tedy podle žalobce možné zkoumat veličinu, jež nebyla přesně definována.

Dále žalobce namítal nesprávný postup žalovaného, když správní orgán věc projednal v nepřítomnosti obviněného a jeho zástupce. Žalobce nebyl podle svého tvrzení řádně předvolán v souladu s **§ 34 odst. 2 správního řádu**, podle něhož se písemnosti doručují pouze zástupci. Žalobce si zvolil zástupce Ing. M.J. plnou mocí doručenou správnímu orgánu e-mailem dne 26.9.2013. Správní orgán následně nepřipustil účast žalobce při jednání, v důsledku čehož nebyla jednak žalobci zachována pětidenní lhůta pro přípravu k řízení dle **§ 49 odst. 1 správního řádu**, neboť se o předvolání dozvěděl až 1.4.2014, tj. jeden den před ústním jednáním, a dále se zástupce žalobce nemohl fakticky účastnit ústního jednání, seznámit se s podklady pro rozhodnutí, klást svědkům otázky apod. Pokud plná moc v podobě prostého scanu plné moci neměla veškeré náležitosti (např. absence elektronického podpisu zmocnitele na plné moci), bylo povinností správního orgánu vyzvat podatele k odstranění vady podle **§ 37 odst. 3 správního řádu**. Ač (údajně nedokonalá) plná moc byla správnímu orgánu doručena 26.9.2013, správní orgán vyzval k doplnění plné moci (odstranění vady podání) až 2.4.2014, tj. v den konání ústního jednání. Na tuto výzvu nemohl žalobce efektivně reagovat už jen proto, že k jejímu doručení došlo až po termínu ústního jednání. Plná moc zaslaná v kopii je podle žalobce platná do té doby, dokud není správním orgánem zpochybněna výzvou k odstranění vady podání dle **§ 37 odst. 3 správního řádu**. Žalobce poukázal na rozsudek NSS č.j. **10 As 151/2014-33** a č.j. **9 As 162/2014-31**, podle něhož lze skutečnost, že je účastník zastoupen, dovodit též z toho, že se sám k ústnímu jednání nedostaví, ani se neomluví. Žalobce nebyl vyzván k doplnění elektronického (či originálního vyhotovení) podpisu na plné moci; správní orgán tak plnou moc nijak nezpochybnil a zástupce žalobce mohl legitimně očekávat, že bude k jednání předvolán a bude mu umožněno se ho účastnit. Pokud tedy věc projednal správní orgán v nepřítomnosti, ač do té doby správním orgánem nezpochybňovaný zástupce se k ústnímu jednání dostavil, postupoval dle

žalobce v rozporu s **§ 74 zákona o přestupcích** a článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Dále žalobce namítal provádění dokazování mimo ústní jednání, což je v řízení o přestupku nepřipustné. V tomto řízení jde o trestní obvinění *sui generis* a aplikace zásady bezprostřednosti (zásady ústnosti) je dle žalobce samozřejmá. Správní orgán však vyslýchal svědky mimo ústní jednání. K ústnímu jednání byl žalobce předvolán písemností ze dne 3.3.2014. Dle této písemnosti se ústní jednání mělo konat od 11:30 hodin. Svědci však byli vyslýcháni od 10:00 hodin, tedy mimo termín ústního jednání, v důsledku čehož podle žalobce nejsou svědecké výpovědi přípustnými důkazy.

Dále žalobce namítal, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesrozumitelný, neboť z něj není přesně seznatelné, kde mělo k protiprávnímu jednání dojít. Jako specifikace místa je ve výroku rozhodnutí uvedena toliko obec Lesov. Taková specifikace místa přestupku není dostatečná tak, aby skutek byl nezaměnitelný s jiným. Z rozhodnutí není ani seznatelné podle žalobce, na jakém typu komunikace bylo vozidlo řízeno, zda na komunikaci účelové veřejné, účelové neveřejné nebo na poli.

Žalobce rovněž v žalobě uváděl, že světelná propustnost je měřitelná fyzikální veličina. Povinnost orgánu veřejné správy používat a sledovat pouze některé veličiny a povinnost zjišťovat jejich hodnoty ověřenými měřicími zařízeními je stanovena v zákoně č. 505/1990 Sb. Z toho podle žalobce plyne, že kteroukoli z fyzikálních veličin mohou policie nebo obecní úřady zjišťovat a jako důkaz připouštět pouze tehdy, byly-li změřeny certifikovaným měřicím zařízením. Tvrzení policistů o tom, že okno bylo zjevně tmavé, podle žalobce nemůže být považováno za důkaz, neboť oko policisty nebylo certifikováno pro měření světelné propustnosti. Ke stanovisku Ministerstva dopravy ČR žalobce uvedl, že Ministerstvo dopravy nemá odbornou způsobilost ani kompetenci k tomu vydávat výklady alternativních způsobů měření bez použití měřicích zařízení. Podle žalobce rozdíly v naměřených hodnotách oproti horní hranici údajné vizuální zjistitelnosti jsou poměrně malé (toliko 8,4% jako rozdíl propustnosti 20% a naměřené propustnosti 11,6%), tedy též vjem policisty je značně nejistý a blízko hranice samotné možnosti údajného zatmavení skla vizuálně vnímat. Žalobce odmítl tvrzení, že užil vozidlo, jehož propustnost skla byla o 58,4% nižší, než je zákonem požadovaná hodnota. V návodu k obsluze měřicího zařízení Pocket Detective se uvádí, že je nutné před každým měřením očistit měřenou plochu skla i čočku objektivu měřicího zařízení. Dle žalobce nelze přihlížet k ilegálně získané svědecké výpovědi policistů tvrdících, že měřené sklo očistili, avšak i v případě uznání této výpovědi za důkaz je podle žalobce zřejmé, že nebyla očištěna čočka měřicího zařízení. Dle názoru žalobce měl nadto správní orgán sám provést jako důkaz návod k obsluze. Postupem v rozporu s návodem k obsluze měřicího zařízení podle žalobce policisté porušili Pokyn ředitele služby dopravní policie policejního prezidia ČR č. 1/2010, článek 29 odst. 2. Tímto byla porušena povinnost stanovená v § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v důsledku čehož byl důkaz nepřipustný dle § 51 odst. 1 správního řádu. Podle žalobce policisté mají zjevný zájem na věci, na tom, aby se nezjistilo, že při měření postupovali v rozporu s návodem k obsluze, aby nebyli kázeňsky trestáni.

Dle tvrzení žalobce nebyla ve skutečnosti měřena světelná propustnost skla, ale pouze jeho části, několik barevných složek spektra. Nadto měřící zařízení neprošlo kalibrací, ověřením, ani schválením Českým metrologickým institutem a nemůže tak být užito při měření za účelem stanovení sankcí dle § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii. Údajná kalibrace Elektronickým zkušebním ústavem nemůže nahradit ověřovací list od Českého metrologického institutu.

Žalobce dále namítal, že legitimně očekával, že mu bude následně doručena samostatná výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, když v předvolání k ústnímu jednání ze dne 3.3.2014 je toliko uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Samotné porušení principu legitimního očekávání a vydání překvapivého rozhodnutí zakládá nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Správní orgán podle žalobce v důsledku přepjatě formalistického přístupu neumožnil zástupci žalobce účastnit se ústního jednání, aniž by mu dříve dal najevo, že plná moc není dostatečná (naopak zástupci žalobce písemnosti doručoval), správní orgán nedoručil předvolání k jednání zástupci žalobce, správní orgán prováděl dokazování svědeckými výpověďmi mimo jednání, nevypořádal se s námitkami v odvolání (jimž se odmítl věnovat, ač mohly zpochybnit zjištěný skutkový stav), nesprávně vyhodnotil provedené měření světelné propustnosti skel a věrohodnost tvrzení policistů, a neumožnil žalobci seznámit se před vydáním rozhodnutí s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že se námitkami nesprávného měření zabýval ve svém rozhodnutí a dál se jimi nezabýval s odkazem na kalibrační list ze dne 2.12.2011 vydaný Elektrotechnickým zkušebním ústavem, podle něhož je zřejmé, že přístroj Pocket Detective 2.1. byl kalibrován podle metodiky kalibrace za použití sady šedých filtrů, přičemž uvedená nejistota měření odpovídá pokrytí cca 95%. Žalovaný nebyl v pozici, kdy by byl způsobilý přezkoumávat výstupy oprávněného a vybaveného k provádění tak odborné činnosti, jako je kalibrování měřících přístrojů. Dále žalovaný namítal, že správní orgán I. stupně pochybil, když přijal prostou plnou moc z 15.9.2013 a v dalším řízení jednal pouze se zmocněncem. Proti rozhodnutí ve věci podal zmocněnec opožděné odvolání, které žalovaný zamítl pro nepřipustnost a dále přezkoumávané rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání. Následně byl předvolán k jednání přímo žalobce současně s poučením, že věc může být projednána v jeho nepřítomnosti. Žalobci bylo doručeno i vyznění o provádění úkonu v přestupkovém řízení. Žalovaný tedy odmítl, že by nebyla zachována lhůta nejméně 5 dnů pro přípravu ve smyslu § 49 odst. 1 správního řádu. Nadto o zahájení řízení a sdělení obvinění byl žalobce uvědoměn již 20.9.2013. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by nebyla zpochybněna kopie plné moci. Pro tuto vadu žalovaný klasifikoval odvolání zmocněnce jako odvolání nepřipustné podané osobou, která není účastníkem řízení. Přesto se zmocněnec žalobce, znovu vybaven kopií plné moci, dostavil 2.4.2014 k jednání. Správní orgán I. stupně zmocnění nepřijal a pokračoval v řízení. Téhož dne vyzval žalobce k odstranění vady ve stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že žalobce ve stanovené lhůtě vadu neodstranil, přijal správní orgán provedené důkazy mimo jednání za podklad pro vydání rozhodnutí a žalovaný se s tímto ztotožnil. Podle žalovaného rovněž byly splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti obviněného dle § 73 odst. 1 zákona o přestupcích. Zákon o přestupcích ani správní řád nevylučují provádění důkazů mimo jednání,

správní orgán má povinnost o takto prováděných důkazech dle § 51 odst. 2 správního řádu účastníka řízení včas vyrozumět. K nesrozumitelnosti výroku ohledně místa spáchání přestupku žalovaný uvedl, že žalobce vycházel pravděpodobně z rozsudku NSS č.j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009, kde bylo přesné místo spáchání přestupku důležité ke zjištění, v jakém místě byla měřena rychlost jízdy. V daném případě však mohla být bezpečnost provozu na pozemních komunikacích ohrožena kdekoli a na jakékoli pozemní komunikaci. Dále žalovaný uvedl, že policisté jsou k používání přístroje k měření propustnosti skel proškoleni a měření prováděli přístrojem, který je k takovému měření určen a kalibrován odborným pracovištěm. Žalovaný nemá důvod zpochybňovat postup policistů při měření samotném ani výstupy odborného pracoviště, jímž je Elektrotechnický zkušební ústav. Stejně žalovaný nemá důvod zpochybňovat oprávnění Elektrotechnického zkušebního ústavu k provádění kalibrace měřícího zařízení. K drobným nepřesnostem může v průběhu měření dojít, avšak na takové nepřesnosti pamatuje tolerance 5,6%, která se k naměřenému výsledku ve prospěch obviněného přičítá. V daném případě byla výsledná propustnost levého předního bočního skla 11,6%, a to i po přičtení tolerančního limitu, tedy výrazně pod zákonem povolenou hodnotou 70%. Z obsahu spisové dokumentace podle žalovaného vyplývá, že žalobce byl opakovaně poučován o právu seznámit se s podklady rozhodnutí. Naposledy byl poučen v rámci předvolání k jednání, které mu bylo doručeno do vlastních rukou 6.3.2014. Současně mu bylo doručeno vyrozumění o úkonech prováděných mimo jednání.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku ze dne 20.8.2013, podle něhož žalobce v tento den řídil motorové vozidlo BMW M539 RZ ... v 10:15 hodin v obci Lesov a při kontrole bylo zjištěno, že na vozidle na předních bočních oknech jsou umístěny fólie s propustností menší než 70%. Žalobce oznámení podepsal a nevyjádřil se k němu. Z úředního záznamu ze dne 21.8.2013 dále vyplývá, že přední boční okna měla očividně menší propustnost než 70%. Měřením bylo u levého bočního okna naměřeno 6%, 5,8%, 5,2% a 5,4%. Po přičtení tolerančního limitu 2% k nejvyšší hodnotě je výsledná hodnota 8%. Okno bylo před měřením řádně očištěno. Na žádném předním okně nebyla nálepka s nápisem atest a s hodnotou v procentech. Žalobce s tímto nesouhlasil a žádal o postoupení do správního řízení. Dále je součástí spisu protokol o měření propustnosti autoskel podepsaný žalobcem s uvedenými hodnotami a kalibrační list č. 41165 k přístroji Pocket Detective 2.1 ze dne 2.12.2011 kalibrační laboratoře Elektrotechnického zkušebního ústavu. Součástí správního spisu je i pořízená dokumentace z místa přestupku zachycující naměřené hodnoty na přístroji a dále fotografie vozidla, z níž zjevně není možné vidět na řidiče přes boční přední sklo. Součástí spisu je i stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 18.10.2006, podle něhož pokud při kontrole vozidla lze bez pochybností pohledem určit značné ztemnění předních bočních skel znamená to, že v důsledku změny propustnosti zasklení není vidět do interiéru na řidiče, neodpovídá tato úprava jednoznačně požadavkům předpisu EHK č. 43, resp. směrnici č. 92/22/EHS, na niž odkazuje § 34 odst. 3 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb. Řada výrobců vozidel využívá maximální povolené hranice dané předpisem, a přesto se toto vlastně již limitní ztemnění blíží při běžném pohledu sklu čirému. Naopak při takové úpravě zasklení, kdy řidič není vůbec vidět ve vozidle (odpovídá to propustnosti cca 15-20%), je nad jakoukoli pochybnost, že takové ztemnění neodpovídá předpisům (tzn. není nutno provádět optická měření). Pro rozhodnutí, zda provedené ztemnění skel má propustnost zjevně nižší, není třeba žádných drahých technických přístrojů a není nutno provádět žádná optická měření. Ztemnění na limitní hranici propustnosti 70% se blíží při běžném pohledu

sklu čirému, ztemnění, kdy řidič za denního světla ve vozidle není vůbec vidět, odpovídá propustnosti 15-20%. Je tedy jasné, že případy, kdy řidič skutečně ve vozidle není vidět, i kdy je jen obtížně k rozeznání, jsou případy propustnosti zjevně nižší. V těchto případech není nutné žádné měření. Taková vozidla v provozu se dají považovat za nebezpečná, protože okolní řidiči nemají vizuální kontakt s řidičem takového vozidla. Proto je nedodržení požadované propustnosti skel dle § 36 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 341/2002 Sb. závadou na vozidle, která ohrožuje bezpečnost provozu.

Správní orgán zahájil správní řízení a předvolal žalobce k jednání na 3.10.2013. Dne 27.9.2013 došel e-mail správnímu orgánu od Ing. M.J. sdělující, že převzal zastupování žalobce, v příloze e-mailu předložil kopii plné moci datované dnem 15.9.2013, obsahující zmocnění k zastupování ve věci předmětné spisové značky. V e-mailu se zmocněnec omluvil z jednání z důvodu kolize s dříve učiněným předvoláním v jiné věci. Dle úředního záznamu ze dne 30.9.2013 správní orgán I. stupně telefonicky kontaktoval zmocněnce žalobce a sdělil mu, že omluvu přijímá. Zmocněnci žalobce bylo dne 24.10.2013 doručeno nové předvolání k jednání na 20.11.2013 spolu s vyrozuměním o provádění výsledku zakročujících policistů téhož dne v neuvedenou hodinu. V předvolání byl zmocněnec poučen o tom, že pokud se jedná o omluvu z důvodu kolize jednání, má správní orgán za to, že tento druh omluvy nemusí být brán jako závažný důvod s tím, že pokud se jednání nemůže zmocněnec zúčastnit, protože má více zmocnění, má možnost zmocnění vypovědět a doporučit k zastupování jinou osobu, pokud ví, že by zmocnitele nemohl pro svou zaneprázdněnost řádně zastupovat. Dne 19.11.2013 došla správnímu orgánu I. stupně omluva zmocněnce z jednání z důvodu opětovné kolize jednání. Z úředního záznamu ze dne 19.11.2013, z e-mailové komunikace s Magistrátem města Frýdku – Místku a z kopie předvolání k tomuto správnímu orgánu spolu s doručenkou vyplývá, že správní orgán I. stupně ověřil, že zmocněnec má skutečně dne 20.11.2013 jednání na Magistrátu města Frýdku – Místku, avšak o této skutečnosti zmocněnec věděl nejpozději od převzetí předvolání dne 5.11.2013. Přesto omluva byla odeslána až den před stanoveným jednáním, tudíž ji správní orgán nehodnotil jako bezodkladnou. Magistrát města Frýdku – Místku dal zmocněnci více termínů k dostavení se k jednání, přičemž den 20.11.2013 byl prvním dnem jednání, po němž následovalo ještě dalších 5 termínů a záleželo pouze na zmocněnci, jaký termín si vybere. Proto podle správního orgánu I. stupně v předmětné věci není taková omluva ze závažných důvodů. O nepřijetí omluvy a o skutečnosti, že jednání bude ve stanoveném termínu provedeno, správní orgán I. stupně v rámci dobré správy zmocněnce telefonicky vyrozuměl.

Svědék M.H. při výpovědi dne 20.11.2013 uvedl, že v předmětný den stáli na konci obce Lesov kolmo k silnici a kolem nich projelo vozidlo žalobce, které dojeli a u odbočky na Bor ho zastavili. Svědek kontrolou vozidla zjistil, že na předních bočních oknech jsou zatmavovací fólie a tyto změřil přístrojem na měření propustnosti skel. Vozidlo bylo zastaveno hlídkou z toho důvodu, že když kolem nich projíždělo, všimli si zatmavených bočních skel. Již dle pohledu byla podle svědka propustnost zjevně nižší než 70%. Toto bylo zřejmé pouhým okem, přesto se rozhodl ještě toto doložit i změřením měřicím přístrojem. Řádně vidět na řidiče přes toto ztemnění skel nebylo možné. V místě měření provedl svědek očištění skla a na ně pak nasadil přístroj.

Svědkyne M.D. uvedla, že si všimli v obci Lesov projíždějícího vozidla BMW, které je zaujalo tím, že na bočních sklech bylo zatmavení větší, proto se rozhodli je zkontrolovat. Vozidlo jelo směrem na průtah se silnicí I/13, a zastavili ho u odbočky na Bor. Svědkyně prováděla pouze lustraci vozidla a řidiče ve vozidle. Z vozidla dobře viděla na projíždějící vozidlo a z tohoto pohledu nebyl řidič vidět, což byl i důvod kontroly.

Svědka R.Š. shodně jako ostatní svědkové uvedl, kde vozidlo kolem nich projelo a že důvodem kontroly bylo viditelné zatemnění skel na bočních předních sklech. Podle svědka zatemnění skel bylo zcela zjevné, musí být menší než 70%, protože řidič za jízdy nebyl vidět, proto vozidlo zkontrolovali. Tento svědek pořizoval fotodokumentaci. Svědek potvrdil, že jeho kolega sklo řádně očistil a následně přiložil na sklo přístroj. Podle svědka ani z blízkosti na řidiče pořádně neviděl a je to patrné i z fotodokumentace vozidla, když řidič musel nejdříve stáhnout okno, aby byl vidět ve vozidle. Jsou zde sice odlesky, i přesto je zřejmé, že do vozidla na řidiče není vidět.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 25.11.2013 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, přičemž toto rozhodnutí bylo doručováno zmocněnci žalobce a nabylo právní moci dne 14.12.2013. Zmocněnec podal odvolání dne 20.12.2013. Žalovaný rozhodnutím ze dne 13.2.2014 zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zkráceném přezkumném řízení a dalším rozhodnutím zamítl odvolání zmocněnce jako nepřipustné z toho důvodu, že odvolání bylo podáno osobou, kterou nelze považovat za oprávněného účastníka řízení, když zmocnění k zastupování se prokazuje písemnou plnou mocí, kopie plné moci ze dne 19.9.2013 je součástí spisu, avšak aby bylo možné takovou plnou moc přijmout, musela by být podepsána zaručeným elektronickým podpisem nebo by muselo jít o výstup autorizované konverze. V dané věci nemá žalovaný možnost zjistit, zda předmětná plná moc objektivně existuje. Přestože byl zmocnitel k doplnění plné moci podle žalovaného písemně vyzván, nebyla plná moc ve stanovené lhůtě žalovaným doplněna. Zrušení prvostupňového rozhodnutí odůvodnil žalovaný tak, že účastníkovi řízení bylo odňato právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a současně došlo k porušení ust. § 51 odst. 2 správního řádu, dle něhož musí být účastníci řízení včas vyrozuměni o provedení důkazů mimo ústní jednání.

Správní orgán I. stupně zaslal nové předvolání k jednání na 2.4.2014 přímo do vlastních rukou žalobce spolu s vyrozuměním o opakovaném provádění policejních výsledků. Výsledky svědků měly být provedeny dne 2.4.2014 od 10:00 hodin a ústní jednání od 11:30 hodin. K jednání se dostavil zmocněnec žalobce Ing. J., kterému dle úředního záznamu ze dne 2.4.2014 bylo sděleno, že není stále účastníkem řízení, neboť dosud správnímu orgánu nebyl dodán originál plné moci a zmocněnec má u sebe opět pouze prostou kopii plné moci, proto se jednání nemůže zúčastnit. Jednání bylo provedeno a výsledky svědků opakovány bez přítomnosti žalobce či jeho zástupce. Usnesením ze dne 2.4.2014 stanovil správní orgán I. stupně žalobci lhůtu 3 pracovních dnů od oznámení usnesení k doložení originálu plné moci udělené v dané věci. Usnesení bylo doručeno žalobci dne 10.4.2014.

Rozhodnutím **správního orgánu prvního stupně** ze dne 16.4.2014 byl žalobce znovu uznán vinným ze spáchání přestupku s odůvodněním, že bylo vycházeno z měření, které je pro řidiče nejvýhodnější, tedy propustnost levého předního skla 6%, přičemž měla se celkem

přičíst tolerance 5,6% ve prospěch žalobce. I přes to je ztemnění levého předního bočního skla výrazně nižší než 70%, když je o 58,4% nižší, než je zákonem požadovaná hodnota. Pokud není řidič ve vozidle řádně vidět, odpovídá to propustnosti zjevně nižší a je zřejmé, že takové zatemnění neodpovídá příslušným předpisům. Měřič propustnosti světla byl řádně kalibrován Elektronickým zkušebním ústavem a byl mu vystaven kalibrační list. Správní orgán má tedy za to, že měření bylo prováděno kalibrovaným přístrojem, tedy že byla naměřena skutečná hodnota. Podle svědecké výpovědi policisty provádějícího měření bylo řádně očištěno sklo před měřením a žalobce byl měření přítomen. Následně bylo zdokumentováno fotodokumentací a protokolem o měření propustnosti skel, proto má správní orgán za to, že měření bylo provedeno řádně. Na případné nesrovnalosti je pamatováno toleranční srážkou. Správní orgán tak měl za prokázané, že žalobce řídil vozidlo nesplňující technické podmínky stanovené ust. § 36 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 341/2002 Sb., kdy propustnost levého předního bočního skla byla zjevně nižší než 70%. Podle správního orgánu žalobce mohl a měl rozeznat, že do vozidla není řádně vidět. Ztemnění 70% se blíží při běžném pohledu sklu čirému, přičemž při takové úpravě zasklení, kdy řidič není ve vozidle vůbec vidět, je nad jakoukoli pochybnost, že takové ztemnění neodpovídá vyhlášce. Policisté ve svědeckých výpovědích se shodli na tom, že když kolem nich projíždělo vozidlo žalobce, bylo zcela zřejmé, že propustnost skel musí být zjevně nižší než 70%, a proto se za vozidlem rozjeli. Aby nedošlo k zpochybnění případné svědecké výpovědi policistů, že řidič nebyl řádně přes boční sklo vidět, bylo provedeno i měření kalibrovaným přístrojem. Z tohoto měření má správní orgán za prokázané, že došlo k výraznému nedodržení předepsané propustnosti skel. Vzhledem k tomu, že se jednalo o výrazné překročení limitu, měl správní orgán za to, že o této skutečnosti mohl žalobce vědět.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že z obsahu spisové dokumentace má žalovaný za prokázané, že propustnost světla levého předního bočního skla byla zjevně nižší než 70%. Zejména z pořízené fotodokumentace je podle žalovaného zcela zřejmé, že propustnost byla měřena s uvedenými hodnotami. Z fotografií je dále zřejmé, že při měření propustnosti světla bylo sklo částečně spuštené, kdy přes sklo není vidět dovnitř vozidla, kdežto nad spušteným sklem je vidět osoba sedící ve vozidle. K námitkám proti nesprávnému měření žalovaný uvedl, že se tímto souborem námitek nebude zabývat. Z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že na listu č. 8 je založen kalibrační list Elektrotechnického zkušebního ústavu, z něhož je známo, že použitý měřič byl kalibrován pracovištěm k tomu vybaveným a oprávněným. Žalobci není dávána k tíži konkrétní hodnota propustnosti, nýbrž fakt, že levé boční sklo má propustnost nižší, než kterou uvádí zákonná norma. Provedeným měřením byl ověřen vizuální vjem.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba je důvodná.

Důvodem zrušení napadeného rozhodnutí je zmatečné vedení správního řízení poté, co žalovaný v rámci přezkumu pravomocného rozhodnutí zrušil první rozhodnutí ve věci vydané správním orgánem prvního stupně. Správní orgány jednaly se zástupcem žalobce, přičemž v

té době nevznášely žádné pochybnosti ohledně zastoupení, nevyzvaly k odstranění vad spočívající v předkládání pouhé kopie plné moci. Ze správního spisu vyplývá, že zástupce žalobce v řízení se správním orgánem bez jakýchkoli problémů komunikoval (domluvy ohledně termínů jednání, omluvy, podání atd.). Zjevně tato spolupráce byla důvodem, že správnímu orgánu prvního stupně po celou dobu řízení nevznikly pochybnosti ohledně existence zastoupení. Tímto způsobem bylo provedeno celé řízení před správním orgánem prvního stupně, a dokonce bylo řádně skončené pravomocným rozhodnutím ve věci samé.

Následně žalovaný z úřední moci toto pravomocné rozhodnutí zrušil. Takový postup žalovaného byl chybný, stejně jako následný postup prvostupňového správního orgánu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.10.2014, čj. **4 As 171/2014 - 26** (dostupného na www.nssoud.cz) *"k prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc (§ 33 odst. 1 správního řádu z roku 2004) předložená v prosté kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda plná moc byla účastníkem řízení skutečně udělena. V takovém případě správní orgán vyzve zmocněnce, aby plnou moc předložil v originále nebo ověřené kopii."*

Z výše shrnutého obsahu správního spisu nepochybně vyplývá, že správní orgány v dané věci nepostupovaly v souladu s právním názorem NSS vysloveném v cit. judikátu. Pochybnosti o existenci zastoupení v daném případě zcela absentovaly, bylo provedeno bezvadné (první) jednání, při němž byli vyslechnuti svědci. Zástupce žalobce se sice osobně tohoto prvního jednání nezúčastnil, avšak podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupce byly splněny. Vůbec dle názoru zdejšího soudu nevznikl důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí v rámci přezkumného řízení.

Po zrušení prvního rozhodnutí správní orgán v rozporu s **§ 37 odst. 3 správního řádu** nevyzval (jak předpokládá NSS ve druhé větě cit. judikátu) k odstranění vytýkané vady plné moci, spolu s odůvodněním konkrétních pochybností týkajících se zastupování. Namísto toho bylo přímo žalobci zasláno nové předvolání k jednání. Tato vada v doručování mohla být odstraněna tím, že se zmocněnec k jednání dostavil sám. Jelikož ho však správní orgán k jednání nepřipustil, a zásadní jednání, při němž bylo prováděno dokazování (zejména opakování svědeckých výpovědí), provedl, aniž by v té době byla sporná otázka zastoupení jakkoli uspokojivě vyřešena.

Dle názoru soudu dodatečnou výzvou k odstranění vad zastoupení zaslanou až po jednání takovou vadu odstranit nelze. Především je nutno zopakovat, že v dané věci nebyly žádné konkrétní důvody pro zpochybňování existence zmocnění, jak uvádí ve svém rozsudku NSS. Tím spíše nebyly důvody pro výzvu zasílanou až po více než půl roce od zahájení řízení a po provedení několika jednání. Správní orgány postupovaly zcela v rozporu s principem předvídatelnosti rozhodování (**§ 2 odst. 4 správního řádu**).

Provedením jednání s dokazováním bez přítomnosti zmocněnce nastala situace, že s částí podkladů pro rozhodnutí správních orgánů nebyl žalobce (prostřednictvím zmocněnce) seznámen v rozporu s **§ 36 odst. 3 správního řádu**. Pochybení žalovaného tudíž mohlo způsobit nezákonnost následného rozhodnutí ve věci, a takovou vadu je nutno v novém řízení odstranit.

Ostatní námitky směřující proti správnosti a legálnosti měření propustnosti světla u skel neshledal soud důvodnými. Námitkami žalobce zpochybňujícími správnost měření se dostatečně zabýval žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí. Krajský soud v tomto směru na uvedenou část odůvodnění, výše shrnutou v tomto rozsudku, odkáže, neboť by podobnými slovy opakoval totéž. Podstatné je, že zcela regulérním způsobem byla změřena propustnost světla u skel vozidla žalobce s jasně doložitelným a zaznamenaným výsledkem.

Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal správní orgán k odstranění vytýkaných vad.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále za náklady právního zastoupení sestávající se z 2 úkonů právní služby á 3.000,- Kč a 2 režijních paušálů á 300,- Kč, navýšené o 21% DPH.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. června 2015

**Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková